

РЕШЕНИЕ

№ 36787

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4038** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 10а, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на А. А. М. А., гражданин на А. република Е., чрез адв. И., срещу отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, от 20.03.2025 г., издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в К., АР Е., по заявление от 22.01.2025 г.

В жалбата и в допълнение към нея се излага, че апликантът е одобрен за започване на трудова дейност от работодателя „Алгафари сървис“ ЕООД и от „Алгафари Шаума“ ЕООД и е получил достъп до пазара на труда в РБългария, съгл. българското законодателство. Били представени достатъчно доказателства в тази насока в административната фаза, които оборвали твърденията, въз основа на които е издаден отказ. Иска се отмяна на формирания отказ и връщане на преписката за ново произнасяне.

Ответникът – завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в К., Е., не изразява становище.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, вр. чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Според чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая такова твърдение е изложено в жалбата и то е конкретизирано, т. е. налице е предвиденото в законовата разпоредба изключение, допускащо

оспорване по съдебен ред на издадения отказ за виза от съответния тип (в този смисъл вж. определение № 6181/09.06.2025 г. по адм. д. № 5536/2025 г. на ВАС и др.).

От фактическа страна съдът установява следното:

Чуждият гражданин е подал заявление за издаване на виза тип D на 22.01.2025 г.

С определението за насрочване съдът е указал на жалбоподателя, на основание § 4 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България вр. с чл. 14, ал. 3 от АПК, в срок до първото по делото заседание да представи в превод на български език съдържащите се в административната преписка документи, изготвени на чужд език, в т.ч. заявлението за издаване на виза.

В първото проведено заседание по делото на 09.06.2025 г., поради непредставяне на релевантните документи, съдът е указал на жалбоподателя, че при непредставяне на документите в превод до следващо с.з. на осн. чл. 161 от ГПК с оглед обстоятелствата по делото ще приеме за доказани фактите, по отношение на които са създадени пречки за събирането им. До края на устните състезания заявлението за кандидатстване за виза не е представено в превод.

По делото са представени доказателства, че на чужденеца е предоставен достъп до пазара на труда по чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно становище на Агенцията по заетостта. Представени са още трудов договор, договор за наем на недвижим имот, копие от застраховка.

Представено с преписката е копие от проведено интервю, подписано от ответника, на датата на подаване на заявление, с № СА125000111V от 22.01.2025 г., в което апликантът обяснил, че получил съобщение от бъдещия си работодател Б. А., който му казал, че може да получи разрешение за работа от „Миграция“ срещу сумата от 2 000 евро. Не бил сигурен какво щял да работи, но това нямало значение, важното било да напусне Е., в която държава по произход нямало да се завърне повече.

По делото е представено копие на съгласувателно становище от СДМ-ДАНС. Даденото становище е отрицателно с оглед наличие на предпоставките по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, с оглед направените от лицето изявления с индиции за незаконна миграция.

Въз основа на тези документи на 20.03.2025 г. е издаден оспореният отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип "D" (л. 3). Като правно основание за постановяването му е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Посочено е отделно, че целта и условията на престоя не са доказани, анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения, налице са основателни съмнения за незаконна миграция.

При тези данни съдът намира жалбата за неоснователна.

Редът и условията при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи (чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на

чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в Посолството на България в К., Е.. Със заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР (л. 21), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Със Заповед № 8/16.01.2025 г. (л. 21) , издадена от посланика на България в К., Е., на К. С. Я. – трети секретар, завеждащ „Консулска служба“, са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР. Той е и издател на административни акт.

Спазено е изискването за форма – оспореният отказ за издаване на виза тип "D" е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визириани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.).

Издаденият административен акт е издаден в съответствие с материалния закон и при спазване на административнопроизводствените правила.

С определението за насрочване на делото на жалбоподателя е указано, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в това число посочените в жалбата. На основание чл. 170, ал. 2 от АПК е указано, че оспорваният трябва да установи, че са били налице условията за издаването на исканата виза тип D. Една от тези предпоставки е подаването на валидно заявление. Доколкото превод на същото не е представено като дължимо доказателство от жалбоподателя, и доколкото са му указани неблагоприятните последици по чл. 161 от ГПК, съдът е длъжен да приеме, че такова заявление не е подавано валидно с изискуемите се реквизити.

В съотв. с чл. 21, ал. 7 (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2025 г., в сила от 14.01.2025 г. компетентното лице е провело интервю с апликанта с оглед на изясняване на действителната цел на пътуване. В интервюто са обективирани факти под формата на собствени на апликанта твърдения за неправомерна цел на искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Обективираното в протокол интервю, като част от процедурата по издаване на административния акт, и издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съставлява официален документ по см. на чл. 179, ал. 1 от ГПК и се ползва с обвързваща материална доказателствена сила.

Жалбоподателят не е оборил фактите, изложени в интервюто от самия него, доколкото същите се ползват с обвързваща сила и с оглед, че са неизгодни нему.

Те са послужили и за издаването на отрицателното становище по съгласувателната процедура с Държавна агенция „Национална сигурност“.

В тези случаи водещият производството орган се произнася при условията на обвързана компетентност по арг. от чл. 10, ал. 1 (В сила от 01.01.2025 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2025 г., предишна ал. 2 - ДВ № 90/15.10.20213 г.) на Инструкция № КОВ-04-02-351/15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявления за издаване на визи, е предвидено, че при наличие на едно отрицателно становище от проведеното съгласуване по чл. 9, ал. 1 и 2 Дирекция „К. отношения“ или упълномощеното да взема самостоятелни решения консулско длъжностно лице, отказва издаването на виза.

Съобр. императивната норма на чл. 30, ал. 4, изр. последно от НУРИВОВР в случаите по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република България решението за издаване на виза се

взима в срок от 20 календарни дни след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност".

След като е налице отрицателно становище от съгласувателна институция, и мотивите за това становище съответстват на установените по делото факти, то се налага извод, че издаденият отказ се явява и материално законосъобразен, като правилно постановен при обвързана компетентност. Спазена е и законовата цел, да не се допускат на територията на страната граждани на трети страни, с цел последваща незаконна миграция.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК Административен съд София-град, I отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на А. А. М. А., гражданин на А. република Е., срещу отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване от 20.03.2025 г., издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в К., АР Е., по заявление от 22.01.2025 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.